

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۹ نومبر ۲۰۲۱

معیار خدمت به وطن،

چگونگی برخورد با خاینان، جنایتکاران و دزدان است، نه صرف ذکر نام آنها!

پنجشنبه- ۲۷ عقرب ۱۴۰۰ - کابل: از دو روز قبل بدین سو، یعنی دقیقاً بعد از آن که "محمد خالد حنفی" سرپرست وزارت امر به معروف و نهی از منکر ضمن سخنرانی اش در مزار گفت:

«آیا مجرمینی بزرگتر از کرزی، عبدالله و مسلمیار وجود دارد؟ امارت اسلامی از آن‌ها حفاظت می‌کند ولی از دیگران نمی‌کند؟ سوانح تمام این‌ها به ما معلوم است»

و امروز باز هم در سخنرانی در قندوز گفت:

«پیش از این هم جهادهایی صورت گرفت، سیاف هم جهاد کرد، اما پس از آن جهاد به غلامی شروع کردند، جهاد را به مالیات و مادیات محاسبه کردند»

سر و صدا ها و عکس العمل های متفاوتی در قبال این سخنان صورت گرفته است. تا جایی که من فرصت و امکان خواندن این نظرات متفاوت و متناقض را داشته ام، با تأسف هموطنان گرامی یا اصولاً به چند نکته نپرداخته اند و یا هم اگر تماسی گرفته اند، خیلی سرسری و بی ارزش از آن گذشته اند. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در آن زمینه های صورت خواهد گرفت که در جا های دیگر بدان پرداخته نشده است:

۱- حین قضاوت می باید این اخلاق، شرافت و وجدان را داشته باشیم که حرف درست و بیان یک واقعیت را از هر دهنی که بیرون آید، بپذیریم و اذعان به یک واقعیت را منوط به علایق مثبت و یا منفی ما و محبت و نفرت ما نسبت به گوینده را شامل قبول و یا عدم قبول ادعا نگردانیم. در نتیجه می توان گفت و پذیرفت که قضاوت "محمد خالد حنفی" سرپرست وزارت امر به معروف و نهی از منکر در باره رهبران جهادی افغانستان، بجا و مطابق با واقع بوده است.

۲- نکته ای که در اینجا بدون معطلی خود را مطرح می سازد، وقتی پذیرفته شود که همه رهبران جهادی و زعمای حاکمیت دست نشاندۀ و پوشالی ساقط شده، "جنایتکار" و "غلام" بیگانگان بوده اند، سوآلی را به وجود می آورد که آیا جنایات و غلامی آنها به بیگانگان همه شامل "حق الله" می گردد که طالب صلاحیت عفو آن را در خود می بیند و یا "حق العبد" هم به وسیله آن جنایات و سرقت ها تلف و ضایع شده است که نه تنها طالب بلکه خدای طالب هم حق بخشش آن را ندارد؟

۳- تا جایی که از مطالعه وقایع بیش از ۴ دهه اخیر بر می آید، در این بازه زمانی در ریختن خون میلیونها انسان هموطن ما رهبران تمام احزاب مزدور و وابسته به بیگانگان از باند های خلق و پرچم گرفته تا باند های اسلام سیاسی اعم از جهادی و طالبی و جواسیس تکنوکرات، مسئولیت مستقیم داشته اند و چون بیشتر آن جنایات شامل "حق العبد" گردیده، هیچ کس و نهادهی نه باند های خلق و پرچم، نه جهادی ها، نه طالب و نه دست نشانندگان امریکا، این حق را نداشتند تا زیر نام عفو عمومی، کوهواره جنایات آن باند ها را نادیده بگیرند.

چه در اینجا به همان سان که کشته شدگان همه از مردم عادی بوده اند، آنهایی که با ویران شدن خانه و کاشانه شان آواره و بی خانمان شده اند، همه مردم بوده است به همان سان آنچه به تاراج و یغما برده شده است هم مال مردم بوده است، در نتیجه با اعلام "عفو عمومی" عملاً اصل "حق العبد" از جانب طالب زیر پای شده است.

۴- از تمام اینها گذشته، در کنا ما طالب نیز می باید در عمل نشان بدهد که "کور خود و بینای مردم نیست". یعنی به همان سان که "سگان زرین قلاده استعمار در وجود "کرزی، عبدالله و مسلمیار" را بدرستی و بحق حتا قبل از صدور حکم محکمه جنایتکار و غلام می داند، می باید آنقدر وجدان داشته باشد که مسئولیت خون بیگناهانی را که خود ریخته است، نیز به دوش گرفته و از مردم طلب آمرزش نماید.

هموطنان گرامی!

تا جایی که از مطالعه اوضاع کشور ما در طول بیش از ۴ دهه اخیر بر می آید، دیده شده است که صحبت از جنایات این و یا آن و به دنبال آن اعلام عفو عمومی و یا کسانی را مورد تعقیب قرار دادن، هیچ گاهی به هدف تأمین عدالت و یا تأمین صلح و سلم در کشور نبوده، همیشه با این پدیده برخوردسیاسی کاسبکارانه صورت گرفته، در نتیجه خون ریخته شده همیشه بدون بازخواست باقی مانده است.

هرگاه می خواهیم که خون جانبازان این میهن، متاع خرید و فروش و معاملات قدرت نگردد، می باید همزمان خواستار آن بگردیم تا تمام جنایتکاران را به پای میز محاکمه بکشانیم و نگذاریم حاکمیت ها گزینشی عمل نموده، نورچشمی های شان را برائت بدهند.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!